

Zlatý záchranářský kříž pro primáře pardubické geriatricie Vojtěcha Mezeru

7.10.2025 - | Nemocnice Pardubického kraje

5. června 2024 před jedenáctou hodinou večerní se nočními Pardubicemi ozvala ohlušující rána. Na koridoru se střetl mezinárodní rychlík s nákladním vlakem. Prvním lékařem, který se na místo dostavil, byl primář pardubické geriatricie Vojtěch Mezer, sloužící tehdy na záchranné službě. Za svůj podíl na zásahu při této mimořádné události převzal 30. září 2025 z rukou prezidenta republiky Petra Pavla Zlatý záchranářský kříž.

Ocenění bylo uděleno v rámci 26. ročníku této prestižní události, a to v kategorii Nejlepší záchranářský čin profesionálního týmu. Společně s Vojtěchem Mezerou jej obdrželi i další členové Integrovaného záchranného systému, kteří se na zásahu podíleli.

Zajímá-li vás, jak se lékař z geriatricie dostane k zásahům u hromadných neštěstí, proč považuje práci na záchrance za doplněk své specializace a proč si myslí, že hrdinství se skrývá v každodenních maličkostech, přečtěte si následující rozhovor.

Lékař v oboru geriatricie a držitel Zlatého záchranářského kříže? Není to vtip nebo oxymoron?

Na první pohled asi ano. Jsem geriatr na plný úvazek, zabývám se obvykle pacienty v prostředí následné péče, kde se snažíme zejména o rehabilitaci, zlepšení výživy a funkčního stavu pacienta. Ale urgentní medicínu a přednemocniční péči mám řadu let jako koníček.

Od stáže na ARO?

Má zkušenost začala mnohem dříve. Na přelomu prvního a druhého ročníku medicíny jsem se dozvěděl o skupině lidí ze severních Čech, kteří si říkají Záchranáři Česká Kamenice. To je parta úžasných lidí, která má ve svých řadách jak profesionální záchranáře, hasiče, policisty, vojáky, kynology, tak členy zcela mimo IZS, kteří se o první pomoc zajímají ve svém volném čase.

Šlo tedy o výuku první pomoci?

Nejen to. Organizace vyučuje první pomoc, dále zajišťuje zdravotnický dohled při různých sportovních akcích. V severních Čechách šlo hlavně o cyklistiku, kde kromě „silničních lišejů“ může dojít k závažnějším poraněním, jako např. hlavy a krční páteře. Nejvíce mě ale bavila cvičení, ať již v okolí České Kamenice, tak vícedenní cvičení: Rescue Patrol, Gelnica Rescue.

A proč tedy ten úrok ke geriatricii, k následné péči?

Na škole mě bavily interní obory, ve čtvrtém a pátém ročníku mě inspirovali přednášející Božena Jurašková a Luboš Sobotka, což jsou právě geriatrici. No a když se blížila poslední státnice, domluvili jsme se na nástupu s primářem Burešem v pardubickém Geriatrickém centru. Byl jsem rád za klidný rozjezd, neboť učení se na zkoušky a učení se běžných provozních věcí jsou velmi odlišné.

Takže záchranná služba přišla až později?

Ano, přesně tak. Inspiroval mě k tomu kolega Marek Dvořák, který byl v Pardubické nemocnici na interně a zároveň chodil jako stážista na záchranku.

To je ten, kterého známe z letecké záchranné služby?

Přesně tak. I on začínal postupně, jezdil s pozemními posádkami na výjezdy jako stážista. Mně nějaký čas trvalo, než jsem sebral kuráž přejít ze stážisty do role lékaře výjezdové skupiny. Ale začalo mě to hodně bavit a krásně to doplňovalo ty chronické stavy, které jsem řešil v nemocnici.

Za co vlastně přišlo ocenění Zlatý záchranářský kříž?

V červnu 2024 jsem byl prvním lékařem na místě u srážky mezinárodního rychlíku s nákladním vlakem. U dopravních nehod jsem byl několikrát, tohle ale bylo jiné. Naštěstí jsem měl v tomto průpravu jak od Záchranářů Česká Kamenice, tak od školícího střediska Zdravotnické záchranné služby Pardubického kraje.

Jakou?

Hromadné neštěstí je úplně jiné než běžné výjezdy. Při běžném výjezdu řešíte jednoho pacienta, u pozemní záchrany v naprosté většině případů interní stavy jako bolesti na hrudi, dušnost, poruchy vědomí. Hromadné neštěstí má svá pravidla: velitelem zásahu je hasič, velitelem zdravotnické složky zdravotnický záchranář. Právě oba tito velitelé přebírali ocenění z rukou prezidenta republiky Petra Pavla, já jsem byl pouhým členem týmu. Ten zásah byl obrovský, členů IZS bylo na místě více než sto.

Takže se nepovažujete za hrdinu?

Kdepak. Pro mě je hrdina každý, kdo žije poctivý život a dělá vlastně miniaturní hrdinské skutky každý den. Maminka, která s dítětem dělá domácí úkoly, aby z dítěte vyrostl vzdělaný dospělý. Babička, která hlídá vnoučata, aby rodiče nepřišli o práci. Řidič, který naježdí ohleduplnou jízdou stovky tisíc kilometrů bez nehody. Uklízečka, která dobře uklidí veřejné WC, a lidé se pak nenakazí žloutenkou. A mohl bych takto pokračovat dlouze.

Co pro Vás tedy ocenění znamená?

Závazek do budoucna. Neusnout na vavřínech, pokračovat v péči o pacienty na domovském oddělení, v přednemocniční péči a v blízkém budoucnu rovněž na urgentním příjmu Pardubické nemocnice.

Jaký byl pan prezident?

Úžasný. Bavit se s námi jako s rovnými, ptal se na naše dojmy, vzpomínal na své přátele z řad záchranářů.

<https://www.nempk.cz/novinky/zlaty-zachranarsky-kriz-pro-primare-pardubicke-geriatrie-vojtechy-mezu>